

den Verdenskrig egentlig handlede om. Og det er, som om flertallet helt har glemt, at det jo netop er vores fælles historie, der binder os sammen som folk. Det er, som om man har glemt, at menneskets rødder netop er den historie, det selv er en fortsættelse af, og det er, som om man har glemt, at man ikke fjerner rødder dér, hvor man ønsker liv; tværtimod så plejer man at give dem næring.

For Det Konservative Folkeparti er det en helt afgørende grundholdning, at der er sammenhæng i tingene, sammenhæng i nutidens løsninger, men også sammenhæng mellem fortid, nutid og fremtid. Vi vedgår og vi værdsætter den arv, vi har modtaget fra generationerne før os, og vi forpligter os til at forvalte den med respekt for de generationer, der kommer efter os.

Derfor er det, vi ikke kan acceptere, at regningen for det socialdemokratiske overforbrug bare bliver smidt i børneværelset. Derfor er det, vi ikke kan acceptere, at man efterlader Danmark som en forurenede losseplads til vore efterkommere.

Det er ikke tilfældigt, at det netop var en konservativ folketingsmand, der i 1960'erne, længe før Socialdemokraterne og andre vågnede op, krævede et opgør med røg, støj og møg.

For os er miljøkriminalitet lige så alvorlig som anden kriminalitet. Og da det har vist sig, at vores retssystem ikke har den fornødne ekspertise til at forfølge de grove sager grundigt nok, foreslår vi, at der etableres et særligt statsadvokatur for miljøkriminalitet.

Jeg vil også gerne varsle, at Det Konservative Folkeparti vil komme med en række initiativer, der skal beskytte borgernes retssikkerhed og privatlivets fred, som jo netop i disse år bliver kørt over af det ene systemhensyn efter det andet. Vi vil have gjort op med systemets tyranniske vokseværk på borgernes bekostning.

Det er, som om flere og flere har glemt, at det er borgerne, der skal styre systemet, og ikke systemet, der skal styre borgerne.

Lad mig give et par eksempler:

Når ældre mennesker, der bor på plejehjem, kan risikere – oven i købet på deres eget værelse – at få forbud mod at få den pibe tobak eller den cigaret, de nu har nydt i årevis, så er der noget rivravruskende galt.

Et andet eksempel: Når en skatteyder vinder en sag over skattemyndighederne, ja, så ender sagen med, at skatteyderen alligevel får en reg-

ning. Og det er ikke ubetydelige beløb, vi taler om. Også her er den helt gal.

Og når der i disse dage tales om, at cpr-numre og personfølsomme oplysninger om f.eks. folks ægteskabelige problemer ikke alene skal kunne udleveres, men også skal kunne handles, ja, så er der altså, vi er nogle stykker, der er nødt til meget alvorligt og meget kraftigt at sætte hælene i, og her kan man regne med Det Konservative Folkeparti.

På præcis samme måde gælder det, når vi hører snakken om, at nu skal der være totalovervågning af personbiler med mikrochips. Vi vil ikke et sådant overvågningssamfund. Vi vil det ikke.

Jo, der bliver i det hele taget nok at tage fat på til efteråret. Selv om vi ser forskelligt på en lang række ting, føler jeg mig overbevist om, at regeringen får brug for borgerlige stemmer.

Vi i det Konservative Folkeparti er parate til et konstruktivt samarbejde, også i forbindelse med finansloven for 1999. Men én ting ligger dog fast. Regeringen kommer til at give indrømmelser, hvis den vil lave aftaler med os.

Regeringen kunne passende starte med at fjerne de værste provokationer, som findes i finanslovsforslaget. Her taler jeg f.eks. om de planlagte besparelser på forsvaret. Forliget om forsvaret udløber med udgangen af 1999, og der skal derfor forhandles et nyt hjem. Må jeg sige det lige ud, hr. statsminister: Det Konservative Folkeparti opfatter det som en verbal krigserklæring, at regeringen på forhånd har indregnet besparelser i milliardklassen.

Der er også her tale om endnu et eksempel på regeringens dobbeltmoral, når regeringen ønsker dansk deltagelse i den ene fredsbevarende aktion efter den anden og så samtidig foreslår massive besparelser. Så sent som i dag har vi set, hvordan der er behov for en effektiv dansk indsats i Kosovo. Den slags skal der altså også være både økonomi og mandskab til i fremtiden.

I det hele taget vil jeg godt advare statsministeren og hans regering imod det stadig mere åbenlyse dobbeltspil. Og det vil jeg gøre ved at citere Abraham Lincoln:

»Man kan narre en del af befolkningen hele tiden, og man kan narre hele befolkningen en del af tiden, men man kan ikke narre hele befolkningen hele tiden.«

Det bedes statsministeren skrive sig bag øret!